

Tabloul XII

A: și plouă iar la Sibiu. Spune-mi ceva frumos pe Podul Minciunilor.

N: astea-s ca scrisorile scrise cu stiloul Kaweko cu peniță de aur.

A: te înțeleg, și eu m-am ascuns în w.c. când am fumat prima țigară.

N: prima scrisoare de dragoste ascunsă sub o cărămidă, la ruine, în Cișmigiu. Și totu-i serios. Parcă schimbi bilete de papagal. Și normal, spui că e kitsch!

A: măsoară-mă. piept-picioare-talie-umeri. Îmi plac pălăriile cu boruri mari.

N: i-am spus de atâtea ori „vino acasă!”, că am uitat adresa. Și-n locul lui venea barcagiul Usov.

A: la *Traviata*, în foaier, vocile nu mai conteneau: „aici e cea mai bună cafea”.

N: da' ce era acolo, salon de înfrumusețare?

A: nu, că venea și Leon. Intra pe poarta din strada Tecuci și dispărea în sinagogă. Mereu se rătăcea.

N: poate se ascundea.

A: Norabella, rochii de mireasă, vizavi de Lidl. Norauto, vizavi de Auchan. Parcă citesc „de la izvor la vărsare”.

N: te sufoci de-atîta noră? Cidrul dă în clocot? Nu-mi place ceaiul. Mama spunea că numai bolnavii beau ceai. Hai pe balcon. Madi o fi acasă?

A: la televizor, transmit acum numărul morților după cutremurul din Italia. Îmi vine să cînt. Mă așez pe scaunul cu trei picioare de lemn. Împletesc ciucurii feței de masă.

N: tu erai ultima dată?

A: cînd? Pe Podul Minciunilor?

N: nu, cînd intemperiiile au atins apogeul, sughițam.

A: m-am așezat pe locul 13 la operă. Parcă ți-am spus de *Traviata*. Am profitat de ofertele noastre aniversare, „et nous faisons des vers émus très froidement”.

N: nu te îngrijora, că și uitarea e scrisă-n legile omenești.

A: în curtea din Orașul de jos, pisica se uită mirată. Madam Orendi scutură prosopul bordo. Pisica știe că e prosopul uitat de noi în vacanța trecută. Mai știe și că tăcerea e de aur. Madam Orendi are și un papagal vorbitor.

N: copiii mi-au adus un mobil nou. Pe primul l-am pierdut. Acum, mă sună băiatul. Când are un motiv, își aduce aminte că eu uit.

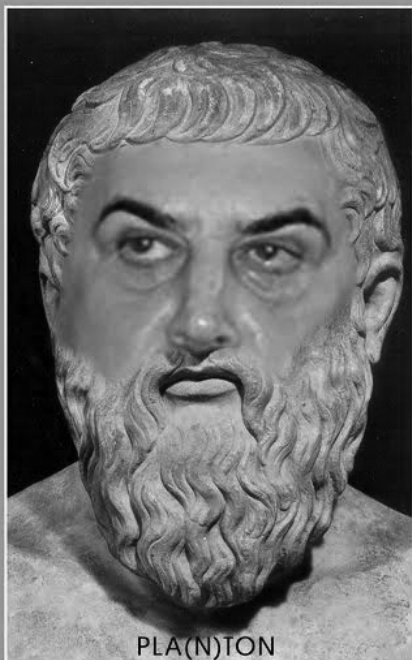
A: mi se întâmplă și mie: „nu uita să închizi ușa!”, striga mama la telefon. „Era să ajung în rai. Mă simt *comme ci, comme ça*.”

N: dacă dormi cu tuberozele-n casă.

A: bine că mi-am amintit. Trebuie să scot plăcinta cu brânză din cuptor. E preferata lui. Scap cuțitul din mână. „Vine un bărbat”, zice tanti Elvira de la Brăila.

N: cine? Mister T sau barcagiul Usov?

CORUL ANTIC: *Dubito, ergo cogito.*

Dacă OPREA, filozof rămâne!

Tabloul XIII

A: și-n trenul de Petrograd a urcat o libelulă verde.

N: ce coincidență. Și la mine-n bibliotecă a coborât una pe *Anna Karenina*.

A: să fi fost contele Vronski sau Karenin?

N: exclus. N-auzi ceasul? Omul negru n-a venit.

A: te priveam prin fereastra ambulanței. Tăceai. Îți tremura unghia piciorului.

N: pot fi vedenii, spunea mama-mare.

A: ai dreptate ca și tanti Elvira de la Brăila...

N: o fi fost chiar Anna.

A: care, regina?

N: nu, Karenina.

A: crezi că libelula s-a îndrăgostit de Tolstoi?

N: tot ce-i posibil. O fi fost și el drăguț.

A: eu n-o să mă sinucid pentru niciun bărbat. Cel mult cu degetele-n priză sau în cotețul găinilor.

N: am găsit altă soluție. În gară la Zürich am fotografiat îngerul ăla gras spânzurat de tavan și m-au condamnat pentru ucidere din culpă... ca pe Oprea. Că dacă Oprea filozof rămânea.

A: mi-nchipui că te-a muștră conștiința...

N: care conștiință?! Șarpele din balcon? Făcea la mine: sssssăru'mîna sssssănătate sssssinistru ssssigur sssssonerie sssssindrofie...

A: mai bine taie fraza cu roșu și scrie deasupra: „Cabina de probă e ocupată!”.

N: înțeleg, seara-și îmbracă rochia albastră.

A: auzi și tu? „Du-mă acasă, măi tramvai...” nu, eu aud Led Zeppelin. Părul meu lung se-nfășoară pe măduva spinării.

N: se vede că la tine n-a început războiul nicio dată.

A: da' la tine?

N: ne-au schimbat uniforma de străjerie într-una de camuflaj și ne-au presat în *Webster's Encyclopedia*.

A: unu' a strigat ieri la mine: „Hei, duduie, ce-mi stai ca o statuie?”.